

РЕШЕНИЕ

№ 2803

гр. София, 26.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 27.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4150** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/. Производството е образувано по жалба на К. К. С. от [населено място], област Д., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г., с изх.№02-080-6500/4139 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/ 08/100610/45466 от 17.03.2010г. С уведомителното писмо е отказано напълно финансово подпомагане за заявления от жалбоподателя парцел и са наложени санкции за бъдещ период по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 1 959,35 лв. и по Схемите за национални доплащания (СНДП) в размер на 1071,84лв.

Жалбоподателят обжалва административния акт като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Твърди, че е обработвал заявените от него земи. В съдебно заседание навежда доводи, че при подаване на заявлението е допусната грешка в идентификацията на обработваните от него земи, която не е по негова вина. Моли административният акт да бъде отменен като се определи, че цялата заявена площ е годна за подпомагане. Моли да бъде отменена санкцията за бъдещ период, която счита за несправедлива и непропорционална. Моли да му бъдат възстановени направените по делото разноски.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателя. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с 08/100610/45466 от 17.03.2010г. Жалбоподателят е заявил за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схемата за национални доплащания на площ /СНДП/ 1 парцела с композитен номер Блок на земеделско стопанство (БЗС) 39127-46-1-1 с площ от 10,88ха по системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП).

При подаване на заявлението жалбоподателят е подписал декларация, че е запознат с одобрените за подпомагане площи през предходната кампания. Към заявлението е приложена разпечатка от картата на БЗС от 2010г., изготвена от служител в Общинската служба по земеделие и подписана и от жалбоподателя.

При извършени административни проверки е установено наличие на площи, че заявеният от жалбоподателя парцел попада в двойно застъпване – части от него са заявени от двама други земеделски производители: [фирма] и [фирма]. Това е съобщено на жалбоподателя с уведомително писмо с изх.№2560/15.09.2010г. Към писмото е приложена таблица на установените застъпвания, в която са посочени номерата на парцелите и лицата, които също са ги декларирали, както и карти на установените застъпвания. На жалбоподателя е дадена възможност в 10-дневен срок да представи документи, доказващи правното основание за ползването на земеделските земи. З. са разрешени в полза на другите земеделски производители.

С обжалваното уведомително писмо цялата площ от заявения парцели е призната като недопустима за подпомагане. Посочено е, че площ от 0,7ха е останала като неразрешено застъпване.

Жалбоподателят представя по делото 3 броя договори за аренда, сключени на 16.11.2009г. и вписани в Службата по вписванията в [населено място] под актове №№64;65 и 66 том IV от 2009г., за имоти с №№02416; 024024 и 024022 по Картата на възстановената собственост /КВС/ за землището на [населено място], [община].

В хода на съдебното производство ответникът представя следните писмени доказателства: заповед на министъра на земеделието и храните №РД 09-278 от 29.04.2011г.; заключителен протокол от 14.06.2011г. на работна група по актуализиране на допустимия слой; писмо от министъра на земеделието и храните до ДФЗ с вх.№02-040981679 от 21.06.2011г. Видно от представените доказателства слойът „Площи, допустими за подпомагане по СЕПП” за кампания 2010г. се приема за завършен от работната група на 14.06.2011г. и на 21.06.2011г. е предаден за интегриране в ИСАК.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, заключението по която не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и

компетентно. Ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2010г., е изработена въз основа на самолетни снимки от 20.09.2010г. За парцела по настоящото дело няма извършени полски /теренни/ проверки. Трите имота, за които са представени арендни договори, са с обща площ от 10,78ха. Те са съседни и се намират северно от обрасло с дървета и храсти дере. Тези имоти се обработват и попадат в определения допустим за подпомагане слой, но за тях не е оторизирано плащане, тъй като не са заявени от никого. По отношение на заявения парцел БЗС 39127-46-1-1 вещото лице потвърждава констатираното застъпване. Този парцел е с огледално разположение на трите парцела – той се намира южно от дерето и също граничи с дървета и храсти. Според вещото лице е допусната грешка при идентификация на парцелите, ползвани от жалбоподателя, още при подаване на заявлението. Грешката се дължи на обстоятелството, че в документите на жалбоподателя имотите са описани с номера по КВС, а се заявяват по СИЗП. По време на заявяване на парцелите КВС не се вижда нито от служителите на ОСЗ, нито от жалбоподателя, тъй като тя не е подложена в основата на СИЗП. Земеделският производител може да се ориентира единствено по особеностите на терена – в случая дере и дървесна растителност. Границите и локацията на заявения парцел и на парцелите по арендните договори са аналогични и лесно могат да се объркат. Вещото лице счита, че тази грешка нямаше да бъде допусната, ако границите на имотите по КВС бяха нанесен в СИЗП и се виждаха от служителите на общинските служби при подаване на заявлението.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но при съществени нарушения на изискванията на закона, допуснати в хода на административното производство, както и в несъответствие с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл.32 ал.2 и ал.3 от ЗПЗП кандидатите за подпомагане получават от общинските служби по земеделие по местонахождението на земите формуляри на заявления за подпомагане, попълнени с наличните данни за тях, както и графичен материал за местонахождението на ползваните от тях площи. Общинските служби по земеделие /ОСЗ/ оказват помощ на кандидатите за подпомагане при попълване на заявленията и за идентифициране на ползваните от тях площи. Разпоредбата е с императивен характер, защото тя е в защита на земеделските производители, от които не може да се очаква и да се изисква да очертаят границите на БЗС с геодезическа точност като се вземе предвид липсата на специални знания у тях. Неизпълнението на задълженията на служителите от Общинските служби по земеделие не може да бъде във вреда на земеделските производители. От своя страна ответникът и Министерството на земеделието и храните, което поддържа СИЗП, са длъжни да осигурят на служителите по места ехническа възможност да предоставят на земеделските производители разбираем и годен графичен материал, както и да им оказват ефикасна помощ при подаване на заявленията. Очевидно в случая тази разпоредба на закона не е спазена и парцелите, които жалбоподателят ползва и обработва, са погрешно идентифицирани като БЗС 39127-46-1-1. Попълнената декларация от жалбоподателя при подаване на заявлението се отнася за погрешно идентифицирания имот.

Административният акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за повторно разглеждане при спазване на указанията по

тълкуването и прилагането на закона. При повторното разглеждане на преписката следва да се вземат предвид реално обработените парцели, за които жалбоподателят е сключил арендните договори, и които са в границите на допустимия за подпомагане слой. Ако този участък обработена земя не попада в БЗС, заявен от друг земеделски производител, няма пречка да се определи като годен за подпомагане. При всички случаи санкция за бъдещ период не следва да бъде налагана, тъй като се установи, че грешката при идентификация на парцела не може да се постави във вина на жалбоподателя. Целта на разпоредбата на чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията е да мотивира земеделските производители към добросъвестност при подаване на заявленията. В случая се установи, че не е налице недобросъвестно поведение на жалбоподателя, което да бъде санкционирано в следващите три стопански години.

В изпълнение на правомощията си по чл.174 от АПК във връзка с чл.57 ал.1 от АПК съдът счита, че следва да се определи 14-дневен срок за повторно разглеждане на преписката и издаване на административния акт.

При този изход на спора разноските са в полза на жалбоподателя – чл.143 ал.1 от АПК. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя сумата 310 лева, представляваща разноски за държавна такса и експертиза.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г., с изх.№02-080-6500/4139 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на К. К. С. от [населено място], област Д., сумата 310 /триста и десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ:

